

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਜੇ ਐਸ ਬੇਦੀ ਜੇ. ਤੋਂ ਅੱਗੇ

ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਦੇਵ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1964 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 155 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (1898 ਦਾ V)— ਧਾਰਾ 133—ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ-ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਰਾਮ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਜਾਂ ਇੱਕਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਘਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 435/439, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 235/ਆਰ-12, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ।, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 21 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਅਤੇ ਕਰੱਸ਼ਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢੀਂਗਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ.

ਬੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ।

ਆਰਡਰ

ਬੇਦੀ, ਜੇ.-ਦੇਵ ਰਾਜ ਪੁੱਤਰ ਗੰਡਾ ਰਾਮ ਵਾਸੀ ਜਗਰਾਓ ਨੇ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕੰਧ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਨੇ ਇੱਕ ਤੇਲ ਪਿੜਾਈ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਅਤੇ ਆਇਲ ਕਰੱਸ਼ਰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 8 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਕਿ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੇ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦਾ ਅਤੇ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਦੀ ਆਟਾ ਚੱਕੀ ਅਤੇ ਤੇਲ ਦੇ ਕਰੱਸ਼ਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ

ਦੇਵ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ 31 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਾਰਿਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਬੀ ਕੇ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਸ਼ੌਕਤ ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਓਦਿਆਲ ਸਕਸੈਨਾ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਤਸੱਲੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਦੇਵ ਰਾਜ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰਾਇਆ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ ਸਮਰਾਟ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਅਨ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 268 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ:

“133. ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਇੱਕ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ

ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਲੈਣ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ;

*** * * * ***

ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਆਰਾਮ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਮਾਲ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

*** * * * ***

ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤੀਆ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

*** * * * ***

ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ,

*** * * * ***

ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ, ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

ਜਿਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਲਈ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗੁਆਂਢੀ ਵੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਉਕਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ। 'ਭਾਈਚਾਰੇ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਆਂਢੀ ਜਾਂ ਇਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਘਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਬਲਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੇਵ ਰਾਜ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ.

- (1) 1958 ਅਪਰਾਧਿਕ। ਐਲ.ਜੇ. 1315.
- (2) 1958 ਅਪਰਾਧਿਕ। ਐਲ.ਜੇ. 1319
- (3) 1904 ਪੀ.ਆਰ. 9 (ਕਰੋ.)

ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ, (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿਤੀ ਜਾਏਗੀ।